

Ohlášky – neděle 21.6.2026

Dnešní neděle je **12.neděle v mezidobí**

- Pondělí sv. Jan Fischer a sv.Tomáš More
- Úterý sv. Josef Cafasso
- Středa **Slavnost narození Jana Křtitele**
- Čtvrtek sv. Vilém, ctihodný Ivan
- Pátek sv. Jan a Pavel
- Sobota sv. Cyril Alexandrijský, **Ladislav**
- Neděle 13. neděle v mezidobí, sv. Irenej

- 26.6.26 17:30 **Lovosické chvály v kostele sv. Václava**
- 1.7.26 18:00 koncert Drážďanského chlapeckého sboru v katedrále sv. Štěpána koná se v rámci Roku smíření.
- 6.7.26 10:30 **poutní mše sv. na Klimentku** u Hosětěnic. Zve P.Volfgang.
- 5.9.26 **Vítání školního roku** pro rodiny s dětmi - u Sauny, **opékání, koupání v bazénu**. Prosím rodiče, aby si tuto akci už nyní přednostně zařadili do plánu aktivit.
- Dotisk knihy fotografií, vzpomínek a rozhovorů **Kardinál na cestě křížové – Štěpán Trochta SDB** v letech 1968 – 1972 si můžete objednat na ragal@seznam.cz Cena včetně poštovného je 580,- Kč.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	8:00*
	9:00
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

**Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti**

Sulejovice

3. neděle v měsíci v 8:00
21.června 2026 **NEBUDE**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
čtvrtek od 13:00

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 30/26
21.6.2026
12.neděle v mezidobí

**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích**

Texty k rozjímání –

Ne. 21.6.2026 12.neděle v mezidobí

1. čtení: Jer 20,10-13

Žalm: Zl 69(68)

2. čtení: Rim 5,12-15

Evangelium: Mt 10,26-33

Vyslyš mne Bože ve své veliké lásce.

K ZAMYŠLENÍ Třikrát slyšíme v dnešním úryvku z evangelia slovo „nebojte se!“. Proč asi? Byli tehdejší Ježíšovi bližní víc než my naklonění obavám a hledání všemožných životních jistot? Když se podíváme na dnešní oblibu horoskopů, kartárek, kouzelných léků a léčitelů a na všechny, kdo těží ze strachu lidí z budoucnosti, sotva můžeme odpovědět kladně. Strach a nejistota jsou nemilými průvodci života a mnohé životní cesty lidí zle deformují. Ježíš nám ale neslibuje šťastný život bez jakýchkoliv potíží. Dává nám jinou jistotu: že máme u Boha nesmírnou cenu. Že nemusíme pochybovat o jeho zájmu o nás. A že Boha nikdo neobelže, i kdyby třeba lži získal na svou stranu celý svět.

Po. 22.6.2026

1. čtení: 2Kral 17,5-8.13-15a.18

Žalm: Zl 60

Evangelium: Mt 7,1-5

Pomoz, Bože, svou pravici a vyslyš nás.

Út. 23.6.2026

1. čtení: 2Kral 19,9b-11.14-21.31-35a.36

Žalm: Zl 48

Evangelium: Mt 7,6.12-14

Bůh dává věčné trvání svému městu.

St. 24.6.2026

1. čtení: Iz 49,1-6

Žalm: Zl 139

2. čtení: Sk 13,22-26

Evangelium: Lk 1,57-66.80

Chválím tě, že jsem vznikl tak podivuhodně.

Čt. 25.6.2026

1. čtení: 2Kral 24,8-17

Žalm: Zl 79

Evangelium: Mt 7,21-29

Pro slávu svého jména, Bože, vysvobod' nás!

Pá. 26.6.2026

1. čtení: 2Kral 25,1-12

Žalm: Zl 137

Evangelium: Mt 8,1-4

Ať se mi jazyk přilepí k patru, když na tebe nevzpomenu.

So. 27.6.2026

1. čtení: Plac 2,2.10-14.18-19

Žalm: Zl 74

Evangelium: Mt 8,5-17

Nezapomínej natrvalo na život svých chudých.

Ne. 28.6.2026

1. čtení: 2Kral 4,8-11.14-16a

Žalm: Zl 89(88)

2. čtení: Rim 6,3-4.8-11

Evangelium: Mt 10,37-42

Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech.

Další podněty k rozjímání:

<https://www.vira.cz/Nedelni-liturgie>

Dary Ducha

(podle: Randy Clark. Mary Healy: Charismata prakticky, Doron 2025)

V Mk16,14 čteme: *Nakonec se ukázal Jedenácti, když byli u stolu; pokáral jejich nevěru a tvrdost srdce, protože neuvěřili těm, kteří ho spatřili vzkříšeného. Řekl jim: "Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu stvoření... Tato znamení budou doprovázet ty, kteří uvěří: V mém jménu budou vyhánět demony, budou mluvit [novými] jazyky, budou brát hady (do ruky), a když vypijí něco smrtelně jedovatého, neuškodí jim to; na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví se."*

První křesťané brali Ježíšův příkaz vážně. Jak v době apoštolů, tak v době církevních otců bylo běžné, že charismata používali i obyčejní věřící. Duchovní dary byly považovány za normální součást výbavy, kterou Bůh dával každému pokřtěnému, aby mohl vykonávat své evangelizační poslání. Jestliže dnes všude ve světě dochází k obnově chápání duchovních darů a jejich uplatňování v praxi, nejedná se tedy o cosi nevidaného či novátorského, ale spíše o návrat k normálu. Ve Skutcích apoštolů se Pavel zaměřuje hlavně na vnitřní dílo Ducha svatého, jímž je posvěcení, a zdůrazňuje jeho roli vzhledem k novému životu v Kristu, zatímco Lukáš se soustřeďuje na udílení Ducha svatého, který nás zmocňuje ke službě.

V úvodu Skutků vidíme, jak Ježíš dává učedníkům pokyny ohledně zaslíbení Ducha svatého (viz Sk 14-8). ... od Ducha svatého mají obdržet moc, aby hlásali evangelium, aby se tak stali Ježíšovými svědky po celém známém světě a konali při tom zázraky.

Ježíšovo zaslíbení se naplní záhy poté o Letnicích, kdy učedníci byli shromážděni v horní místnosti v Jeruzalémě. **Někteří z nich** - apoštolově - obdrželi Ducha svatého již dříve, když na ně Ježíš dechl a řekl jim: Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás. ... Přijměte Ducha svatého“ (J20,21-22). Pro ostatní, kteří tam tehdy nebyli, to teď bylo poprvé. Příchod Ducha byl doprovázen zvukovými a vizuálními efekty: slyšeli zvuk vanutí silného větru, viděli oheň, který na ně sestoupil a poté se rozdělil na něco, co vypadalo jako jazyky, přičemž nad každým spočinul jeden z nich, a prožili zkušenost mluvení v jazycích, které neznali, jak jim dával promlouvat Duch. Ohromující božský život a moc Ducha svatého způsobily, že učedníci vypadali, jako by byli opilí. Petr se pak obrátil k zástupu a vysvětlil, že vylití Ducha je naplněním proroctví proroka Joela (viz Sk 2,14; Joel 2,28-32). Vyzval přítomné k pokání a vybídl je, aby se nechali pokřtít, aby tak mohli přijmout dar Ducha svatého. Na závěr svého letničního kázání prohlásil, že „to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh“ (Sk 2,39), což znamená, že tento dar nebyl určen jen těm, kdo patřili k první generaci církve.

Laičtí křesťané, kteří se rozprchli z Jeruzaléma, pokračovali v evangelizaci: „...a tak bylo mnoho lidí přivedeno k Pánu“ (Sk 11,24). Opět při nich stála Boží moc. Je třeba poznamenat, že církev v Antiochii se zrodila díky službě lidí, kteří nepatřili ke Dvanácti, ale zasáhlo je ono modlitební shromáždění a rozprchli se po kraji po Štěpánově mučednické smrti. Měli odvahu, o kterou prosili, a činili znamení a zázraky, za něž se modlili.

Hlásání evangelia v síle Ducha svatého pokračovalo i během několika prvních století církve. V této době byli křesťané ve zranitelné situaci. Křesťanství nebylo v Římské říši uznáno právně a opakovaně docházelo k vlnám krutého pronásledování. Když někdo uvěřil v Krista, mohlo ho to stát posměch, společenské postavení, ztrátu zaměstnání, mučení nebo smrt. Přesto se odhaduje, že v té době církev rostla až závratným tempem (za desetiletí asi o 40 procent). V polovině 4. století již patřila ke kdysi opovrhovaným věřícím v Krista téměř polovina obyvatel Římské říše. *(Pokračování příště.)*